

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

Odmieniamy nazwiska: pan Pudełko i pan Wiaderko

Polskie nazwiska męskie zakończone na -o po spółgłosce twardej są odmienne i powinny być odmieniane. A właściwym im wzorem odmiany jest paradygmat rzeczowników żeńskich.

Nie mamy zazwyczaj problemów z odmianą nazwisk znanych i często używanych:

Kościuszko – Kościuszki, Kościuszcze, z Kościuszką; Matejko – Matejki, Matejki, Matejce, z Matejką. Nawet do odmiany nazwiska Grzegorza Łaty już się

przyzwyczailiśmy i śmiało odmieniamy:

Grzegorz Łato – Grzegorza Łaty, Grzegorzowi Łacie, Grzegorza Łatę, z Grzegorzem Łatą, o Grzegorzu Łacie. Do tego samego typu nazwisk należą też wymienione w tytule:

Pudełko i Wiaderko. Sęk w tym, że są to, po pierwsze, nazwiska nieczęsto spotykane, a po drugie – mające formy tożsame z formami rzeczowników pospolitych: pudełko i wiaderko. Ale nazwisko Łato też ma postać tożsamą z rzeczownikiem pospolitym lato. I mimo to zazwyczaj odmieniamy poprawnie: Łato – Łaty, a nie Łato – „Łata”.

I tak samo poprawnie odmienimy nazwiska męskie Pudełko i Wiaderko:

pan Pudełko – pana Pudełki, panu Pudełce, pana Pudełkę, z panem Pudełką, o panu Pudełce (nie: Pudełko – „Pudełka”, nie: „Pudełkowi” i nie „Pudełku”, nie „z Pudełkiem”, nie „o Pudełku”;

pan Wiaderko – pana Wiaderki, panu Wiaderce, pana Wiaderkę, z panem Wiaderką, o panu Wiaderce (nie: Wiaderko – „Wiaderka”, nie: „Wiaderkowi” i nie „Wiaderku”, nie „z Wiaderkiem”, nie „o Wiaderku”).